

[Per Hækkerup.]

at tage hele diskussionen om finanspolitikken op igen. Men én ting kan vi da i hvert fald konstatere: at den stramme finanspolitik, som regeringen har ført igennem de seneste år, ikke har bragt det ønskede resultat. Jeg tror, at finansministeren må gøre sig klart, at kører man videre ad den linje, skærper man yderligere — som man af og til truer os med at man vil gøre, hvis ikke vi indkomstpolitisk makker ret — så opnår man endnu værre virkninger. For når vi har fået denne indkomststigning og denne bestræbelse for at sætte sine indkomster i vejret, hænger det jo bl. a. sammen med den store skattebyrde. Vi har advaret finansministeren mod at køre på den ensidige måde og tro, at man derigennem løser problemerne. Det har netop vist sig, at den finanspolitik ikke har slået til. Men fordi regeringen har bragt os ud i denne situation, har vi sagt, at på baggrund af det resultat, regeringen har opnået, med denne vældige indkomststigning regnet i penge, tør vi ikke sige, at der i dag skal føres en mindre stram finanspolitik. Vi er kommet ud i uføret, og nu hænger vi der, og derfor tør vi altså ikke anbefale, at man slækker væsentligt eller slækker på finanspolitikken. Det er altså en meget betinget tilslutning, finansministeren får fra os.

Så udtalte finansministeren sig om politik, idet finansministeren sagde, at han uden at have forhandlet med statsministeren mente, at valget nok skal komme. Vi er glade for, at der i hvert fald engang kommer et valg, at regeringen i sin magtfuldkommenhed ikke vil nægte os den ret. Jeg håber som sagt, at vi får forhandlinger i gang i stedet for et valg, og jeg håber også, finansministeren vil være os behjælpelig, når vi kommer til den egentlige forhandlingsfase i 21 mands udvalget.

Til udenrigsministeren skal jeg kun gøre to bemærkninger. Tinbergenrapporten kommer til behandling i FN i indeværende generalforsamling. Det, jeg spurgte om, var, hvordan regeringens stilling vil være under denne debat, idet jeg i øvrigt sagde, at jeg regnede med, at for så vidt angår Danmark, kan vi tage den op, når vi kommer til revisionen af u-landsloven.

Om hjælpen til Jordan skal jeg ikke sige meget mere. Der er på den konto, finansmi-

nisteren har til sin disposition, rigelig dækning for, at man skulle kunne give de 100.000 kr. Det lyder selvfølgelig betryggende, at regeringen nu, hvis der kommer nogle konkrete planer, som det formentlig tager lidt tid at udarbejde, eventuelt vil overveje at give nogle penge, men det er nu, nøden er der, det var nu, hjælpen skulle føres frem. Derfor synes jeg altså stadig væk, at jeg må henstille til regeringen at tage det op til en fornyet positiv og hurtig overvejelse.

Så til statsministeren. Statsministeren siger, at vi i socialdemokratiet må være opmærksom på, at der er andre befolkningsgrupper end lønmodtagerne, der har vanskelige økonomiske kår, og befolkningsgrupper, der har vanskeligere økonomiske kår end nogle grupper af lønmodtagerne. Jeg tror da ikke, der er nogen af os, der vil bestride, at der er en lang række landmænd, der er en lang række selvstændige, som man kalder det, små håndværksmestre, små handlende, som man kalder det, der sidder under meget trange økonomiske kår, det vil vi under ingen omstændigheder bestride, og det er folk, der er flittige og arbejdsomme. Det er slet ikke det, der er problemet: at de på den ene eller den anden måde skulle bære større byrder, for de kan ikke bære større byrder. Men der er andre befolkningsgrupper, som er i stand til det. Vi har altså mindst lige så megen forståelse som statsministeren for problematikken her.

Statsministeren sagde videre til mig, at han og regeringen stod ved hele dagsordenen af 15. maj. Se, dér havde hr. Niels Helveg Petersen jo en overordentlig interessant udtalelse. Det vil være uheldigt, sagde hr. Niels Helveg Petersen, hvis oppositionen kræver 15. maj-dagsordenen ophævet. Ja, all right, så lader vi være at kræve den ophævet; bare den ikke bliver brugt, bare den ikke bliver benyttet, eller bare den bliver fortolket på en sådan måde, at den ikke bliver benyttet, så er vi da helt tilfredse. Vi er ikke formalister, vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, vi er realister, og jeg forstod, syntes jeg, meget vel nuancen i den måde, statsministeren lagde det op på denne gang i dag, og så den måde, vi diskuterede det på i juni måned.

Så tilbage til statsministeren. Når vi lægger et 12 punkts program frem til forhandling, kan man ikke komme med enkeltheder,